

„Unread books 1”, 160 x 120 cm, 2024.

Obrazovanje

- Osnovne studije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu upisao 2009. godine, odsek Novi likovni mediji. Diplomirao 2013. godine.
- Master studije iz oblasti Crtanje sa tehnologijom upisao 2014. godine na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Zvanje diplomirani likovni umetnik - master stekao 2016. godine.

Izlagačka praksa, izdvojene izložbe:

- „Perspektive”, Muzej Savremene Umetnosti Novi Sad, 2014
- „Dislocated Materials”, Remont, Beograd, 2014
- „Umetnost u doba tehničke remediacije”, Požega, 2015
- „Nikada završeni crtež”, sa Šok Zadrugom, Valjevo, 2015
- „Collecting is Connecting”, Kuća Legata, Beograd, 2017
- „Heroji Nekad I Sad”, Muzej Vojvodine, Novi Sad, 2021

Samostalne izložbe:

- „Nikad Robom”, Art Klinika, Novi Sad, 2014
- „Društveni Disko Diskurs Hernia”, Art Klinika, Novi Sad, 2016
- „Mostly Sunny”, EX-14, Dresden, 2018
- „Novogradnja”, Remont, Beograd, 2022
- „Blindfolded”, Ozon, Beograd, 2022
- „Putovanje u nepoznato”, SKC Kragujevac, 2023

Mnogi radovi se nalaze u Wiener Stadtische collection – Collecting is Conecting, i u nekoliko domaćih privatnih kolekcija.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Ana Veljković
Saša Janjić
Marko Lađušić
Predrag Damjanović

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

Gojko Dutina

NEPROČITANE KNJIGE

10 – 22. SEPTEMBAR 2024.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

NEPROČITANE KNJIGE / Gojko Dutina

Nepročitane knjige i drugo što je preostalo

Sedeći svakodnevno u sobi čiji zid prekrivaju police sa knjigama shvatio sam da većinu nisam i nikada neću pročitati što je izazvalo povratak mog opsesivnog straha od konačnosti. Shvatio sam da se na tom zidu nalazi nekoliko tomova velikih pisaca i klasika, sabrana dela, ili po koja knjiga važnih ili manje važnih pisaca, ali da sam od silnih tomova Tolstoja, Zole, TS Eliota, Turgenjeva, Stajnbeka, Čehova... pročitao jedino Dostojevskog. To silno znanje ostaće zauvek samo na policama.

I dok zurim u taj zid, konačnost i strah.

Stoga sam počeo da slikam i crtam knjige poredane na gomilu, postavljene na stolicu ili na već neko drugo mesto. Ne, to nisu nepročitane knjige, kako ih tumači Umberto Eko, koje treba da prizovu našu skromnost i da nas opominju. To su knjige koje odbrojavaju, one su vremenska odrednica, one su merna jedinica za vreme koje nam je preostalo.

Postoji još jedan razlog zašto su mi nepročitane knjige značajne. Dugo već primećujem da čitanje knjiga u meni izaziva nemir i anksioznosti, iako sam u pomenutom nekada bez zadržke uživao. Dominantni ideološki aparat, koji kao kakav šaptač stoji na mom ramenu, na svaku pročitanoj stranici za oktavu više izgovara: „Idi radi nešto korisno, sediš tu i čitaš knjige, idi zaradi neki dinar, moraš uticati na svoju egzistenciju, moraš zaraditi, iskoristi vreme, radi nešto korisno“. A čitanje me ispunjava i uzbuđuje i čini moje postojanje potpunijim. Ovakav unutrašnji klinč odigrava se svakodnevno. Čitanje jeste rad, rad na sebi, ali dominantne ideje o korisnosti i isplativosti su se usadile u sve nas i konstantno smo time opterećeni. Nametnut je imperativ efektivnog korišćenja vremena koji 'tvrdi' da je jedino rad koji je plaćen, zapravo, rad. Rad koji obezbeđuje egzistenciju je rad, dok je rad koji nas tera na sveobuhvatnije razmišljanje, poput čitanja, gotovo nepoželjan. Provoditi vreme među knjigama, ukoliko to nije naše primarno zanimanje, postalo je privilegija.

„Just follow the leader”, 180 x 150 cm, 2024.

„Unread books 2”, 150 x 110 cm, 2024.

„Unread books 4”, 160 x 120 cm, 2024.

„Man versus technology”, 160 x 140 cm, 2024.